

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΖΕΤΑΙ ΣΕ ΠΑΡΚΑ, ΚΑΒΑΤΖΕΣ, ΣΚΑΛΑΚΙΑ ΚΑΙ ΠΑΓΚΑΚΙΑ

AUTONOME ANTIFA | ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ – ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2021

Δηλαδή τώρα ψάχνουμε ιό;

Τώρα απλά ψάχνουμε...



ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ!

ΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥ, Η ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ
ΚΑΙ Η ΑΣΤΑΜΑΤΗΤΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΑΠΟ ΜΕΡΙΑΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ



ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

**autonome
antifa★**
autonomeantifa.gr

1. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΜΒΟΛΙΟ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ!

Τον τελευταίο χρόνο έχουμε ακούσει ένα κάρο μαθακίες για το ζήτημα του εμβολίου. Αυτή τη στιγμή το εμβόλιο παρουσιάζεται ως το μεγαλύτερο δίλημμα αυτής της κοινωνίας: «είσαι με το εμβόλιο ή ενάντιά του»; Είσαι «εμβολιαστής» ή «αντιεμβολιαστής»;

Ε, εμείς δεν είμαστε τίποτα απ' τα δύο! Η όλη συζήτηση περί του αν το εμβόλιο κάνει καλό ή κακό στην υγεία μας, μας φαίνεται τρομερά παραπλανητική! Ναι, καλά διαβάσατε: Νομίζουμε πως το εμβόλιο είναι απλά άλλο ένα απ' τα δεκάδες τρελά ζητήματα που έχουν ανακύψει και μας έχουν φορεθεί καπέλο τον τελευταίο χρόνο: μάσκες, κλείσιμο μαγαζιών, απαγόρευση κυκλοφορίας, «ανεύθυνοι», τεστ, και πάει λέγοντας. Και να είστε βέβαιες πως δεν είναι και το τελευταίο.

Όταν μια παρόμοια συζήτηση μονοπωλούσε το δημόσιο λόγο, οι άνθρωποι σαν και του λόγου μας δεν ασχολήθηκαμε διόλου με το αν η μάσκα σε προστατεύει ή σε μοιλύνει (δεν πιστεύουμε να το ξεχάσατε ότι κάποτε συζητιόταν κι αυτό, ε.). Το θέμα μας ήταν η εχθρική στάση προς το κράτος. Η στοιχειώδης καχυποψία απέναντι στις εντολές του. Όπου μας έπαιρνε, οι μικρές ή μεγαλύτερες αρνήσεις. Και πάνω απ' όλα, η προσπάθεια κατανόησης του τι διάολο γίνεται.

Καταλάβαμε επομένως τις μάσκες ως σύμβολο της γενικευμένης παράνοιας και ως πειθαρχικό μέτρο, ως προσπάθεια να το Βουλώσουμε όλοι και να κάνουμε ό,τι λέει το κράτος.

Καταλάβαμε τα «μέτρα λόγω κορονοϊού» ως μέτρα του ελληνικού (και κάθε) κράτους για να ανταπεξέλθει στην παγκόσμια καπιταλιστική κρίση.

Καταλάβαμε το κλείσιμο των μαγαζιών ως απελπισμένη προσπάθεια του ελληνικού κράτους να μειώσει τις εισαγωγές του και να σώσει την οικονομία του απ' το παγκόσμιο ντόμινο που προκάλεσε το κλείσιμο της κινεζικής οικονομίας με πρόσοχη τον «ιό».

Καταλάβαμε την απαγόρευση κυκλοφορίας ως κλείσιμο των εργατών στο σπίτι τους και ως μείωση της εσωτερικής κατανάλωσης.

Καταλάβαμε τη ρητορική περί «ανεύθυνων» κι «αντικοινωνικών» ως προσπάθεια να μνη αρθρώνεται αντίθετη γνώμη πέρα απ' αυτή του κράτους.

Καταλάβαμε τα τεστ ως μηχανισμούς πειθάρχησης της εργατικής τάξης: στα σχολεία και στις δουλειές.

Και νομίζουμε πως αν κοιτάξει και τώρα κανείς πίσω απ' το θόρυβο που δημιουργεί η συζήτηση περί εμβολιαστών και αντιεμβολιαστών, θα ανακαλύψει ότι φυσικά το ζήτημα δεν είναι ούτε ιατρικό, ούτε και τελειώνει τη στιγμή που θα μας τρυπήσει η βελόνα το μπράτσο. Αντίθετα, έχει πολληπλές κρατικές χρήσεις και προσθέτει έναν ακόμα κρίκο στις πειθαρχήσεις που μας έχουν επιβληθεί τον τελευταίο καιρό.

Νομίζουμε πως όπως όλα όσα μας συμβαίνουν τον τελευταίο χρόνο, αυτά τα μέτρα διαθέτουν μια μπάτσικη όψη και μία οικονομική. Και οι δύο αυτές όψεις είναι βαθιά ταξικές. Η μπάτσικη έχει να κάνει με την πειθάρχησή μας, την πειθάρχηση της εργατικής τάξης της χώρας. Η οικονομική έχει να κάνει με τη διάσωση της εθνικής οικονομίας που βρίσκεται σε κρίση και την επιβίωση των ντόπιων αφεντικών. Η υγειονομική πλευρά των μέτρων προβάλλεται απλά και μόνο για να κρύψει και να συσκοτίσει αυτές τις δύο. Και θα εξηγηθούμε:

2. Η ΜΠΑΤΣΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ: ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Κατ’ αρχάς το όλο πράγμα δεν έχει μόνο εμβόλιο, έχει και πιστοποιητικό. Και για τα πιστοποιητικά δεν έχει κανένα νόημα η συζήτηση περί «ασφάλειας» ή όχι του εμβολίου. Γιατί τα πιστοποιητικά δεν έχουν να κάνουν με την υγεία μας, αλλά με τις κρατικές πολιτικές, με το τι επιτρέπεται και τι απαγορεύεται, δηλαδή με ολόκληρο το φάσμα των ζωών μας.

Από τις καφετέριες και τους χώρους εργασίας, μέχρι τα σχολεία και τα πανεπιστήμια, τα αφεντικά κι οι φίλοι του κράτους θα αποκτήσουν λίγες ακόμα πειθαρχικές αρμοδιότητες. Οι ιδιοκτήτες των μαγαζιών, τα αφεντικά, οι διευθυντές και οι καθηγητές θα μπορούν, ή μάλλον θα πρέπει, να ελέγχουν το ποιος μπαίνει και ποιος βγαίνει στο χώρο τους, τσεκάροντας όνομα, ταυτότητα και το κατά πόσον αυτός ο εισερχόμενος διαθέτει το περιβόλτο πιστοποιητικό εμβολιασμού. Μάλιστα, χάρη στις υπερτεχνολογικές εφαρμογές του Υπουργού Ψηφιακής Μαλακίας, θα στέλνουν αυτές και ποιος ξέρει ποιες άλλες πληροφορίες απευθείας στα κρατικά κιτάπια. Και το καλό μας κράτος θα μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτές τις πληροφορίες για όποιο σκοπό τού 'ρθει.

Κανένα υγειονομικό μέτρο εδώ. Αγνή κρατική πειθάρχηση με ταξικά κριτήρια. Γιατί τη μεγαλύτερη πίεση τη δέχεται και πάλι η εργατική τάξη της χώρας. Αυτή είναι που εξαναγκάζεται να ακούσει άλλο ένα «πρέπει» από το αφεντικό της. Η μάσκα και το πιστοποιητικό εμβολιασμού από μόνα τους δε θένε κάτι. Χρειάζεται κάποιος με εξουσία απέναντί σου να τα επιβάλλει. Ε, αυτό το ρόλο έχουν ήδη αναλάβει τα αφεντικά κι οι διευθυντές των σχολείων, ανακαλύπτοντας ένα ακόμα πεδίο άσκησης της εξουσίας τους απέναντί μας.

Από μεριάς μας, έχουμε την τύχη να ανήκουμε στις κατηγορίες των ανθρώπων αυτής της πόλης που ξέρουν από πρώτο χέρι τι είναι η «εξακρίβωση στοιχείων». Και φυσικά δεν είμαστε οι μόνοι. Οι μετανάστες κι οι μετανάστριες, όλη η εργατική νεολαία της χώρας, οι μειονότητες, αλλά και όποιος απλά αράζει έξω τα βράδια το έχει ζήσει πολλές φορές το έργο. Μπάτσοι που σκάνε, ζητάνε στοιχεία, πουλάνε τσαμπουκά, σε ψάχνουν να δουν τι έχεις πάνω σου και μετά... βλέπουμε.

Ε, όσοι και όσες έχουμε ζήσει αυτή τη διαδικασία ξέρουμε πολύ καλά ότι είναι μια διαδικασία αγχωτική, πιεστική και εξευτελιστική. Και μάλιστα ανεξάρτητα από το αποτέλεσμά της, ανεξάρτητα δηλαδή από το αν η απάντηση στην ερώτηση «έχετε κάτι παράνομο επάνω σας» είναι θετική και ο έλεγχος μετατραπεί σε τράβηγμα στο τμήμα. Όχι. Ακόμα κι αν «δεν έχεις τίποτα παράνομο» (για να μην πούμε ειδικά τότε), η μπάτσικη παρενόχληση είναι βαθιά πειθαρχική. Η δυνατότητα των δίτροχων ρόμποκοπ να έρχονται και να σε ρωτάνε τι κάνεις εδώ, η εξουσία που έχουν να ζητούν τα στοιχεία σου, το συναίσθημα ότι είσαι παράνομος απλά επειδή κυκλοφορείς στο δημόσιο χώρο, όλα αυτά είναι αρκετά εκνευριστικά από μόνα τους.

Αυτή ακριβώς η διαδικασία είναι που επεκτείνεται με τα πιστοποιητικά εμβολιασμού και τους ειλέγχους τους. Επεκτείνεται με όλους τους πιθανούς τρόπους. Καταρχάς, αυξάνονται τα σημεία στα οποία λαμβάνει χώρα η εξακρίβωση στοιχείων. Πλέον η διαδικασία της εξακρίβωσης παύει να αφορά μόνο τους δημόσιους χώρους, τους δρόμους και τα πάρκα της πόλης και φτάνει σε κάθε σημείο της καθημερινότητάς μας: στα σχολεία, τις δουλειές, τα πανεπιστήμια, τα μαγαζιά, τις καφετέριες, τα μπαρ και πάντα λέγοντας. Θα δεχόμαστε εξακρίβωση στοιχείων πρωί-μεσημέρι-βράδυ. Για να μπούμε οπουδήποτε θα δίνουμε πλογαριασμό σε ένα μαλάκα που θα θέλει να σκανάρει το πιστοποιητικό μας!

Δεύτερον, επεκτείνεται ο ρόλος του μπάτσου. Δεκάδες φιγούρες αυτής της κοινωνίας που ήδη είχαν κάποιου είδους εξουσία (δηλαδή το αφεντικό, ο μαγαζάτορας, ο καθηγητής κι ο διευθυντής), αποκτούν ακόμα περισσότερη εξουσία. Οι φίλοι του κράτους, όπως απέκτησαν την εξουσία να μας λένε «φορέστε σωστά τη μασκούλα σας» με αυτό το γλοιώδες ύφος, τώρα αποκτούν τη δυνατότητα να ειλέγχουν τα στοιχεία μας σα να ήταν κανονικοί μπάτσοι! Καθηγητές-μπάτσοι για πρωινή εξακρίβωση και ιδιοκτήτες μπαρ για βραδινή εξακρίβωση!

Χιλιάδες άνθρωποι θα ασχολούνται με την επιβολή του κάθε μικροκανόνα που επιβάλλει το κράτος μας. Αυτό όμως φτιάχνει μια κοινωνία επιτήρησης και ρουφιανίας. Μια κοινωνία όπου η εργατική τάξη καλείται να δείξει τα στοιχεία της πέντε-έξι φορές τη μέρα.. Ωραία πράγματα.

3. Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ: ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Και μη νομίζετε ότι το κράτος εντείνει τις εξακρίβωσεις και μαζεύει αυτό τον ποταμό πληροφοριών μόνο για να μας υποτιμά και να μας επιβάλλει τη διαδικασία της εξακρίβωσης. Ο αξιολάτρευτος Υπουργός Ψηφιακής Μαλακίας έχει φτιάξει ένα σύστημα συλλογής στοιχείων, το οποίο έχει τη δυνατότητα να μαζεύει δεδομένα για το σύνολο του πληθυσμού, τα οποία στη συνέχεια θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να ασκείται ή να δικαιολογείται η κρατική πολιτική· κρατική πολιτική όσον αφορά το τι θα γίνει με τις τράπεζες, τι θα γίνει με την εθνική οικονομία, τι θα γίνει με τον έλεγχο της εργατικής τάξης.

Για παράδειγμα, το κράτος μπορεί και κάνει υπολογισμούς:

-Τι θα γίνει αν δεν αφήσεις τους ανεμβολίαστους της χώρας να πάνε για καφέ; Κι αν αφήσεις μόνο τους ανήλικους; Πόσοι λιγότεροι θα είναι οι πελάτες; Πόσες καφετέριες θα κλείσουν; Πόσος λιγότερος καφές θα εισαχθεί στην Ελλάδα; Και άρα πόσο θα αυξηθεί το εμπορικό ισοζύγιο με τη Βραζιλία;

-Αν επιβάλλει κλείσιμο των μαγαζιών στις 9 το βράδυ, πόσοι λιγότεροι κωδικοί QR θα σκαναριστούν; Άρα πόσες λιγότερες μπίρες θα καταναλωθούν; Τι συνέπειες θα έχει αυτό στην οικονομία; Συμφέρει ή όχι; Αν επιβάλλει κλείσιμο στις 12 τι αλλάζει;

-Πώς επηρεάζει την κίνηση στη χώρα η απαγόρευση εισόδου στα ΚΤΕΛ και τα τρένα; Πόσοι



ΕΧΕΤΕ ΤΙΠΟΤΑ ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΕΠΑΝΩ ΣΑΣ;

Το πλάσμα που εκτελεί χρέι πρωθυπουργού της χώρας, ποζάρει χαρούμενο την ώρα που δέχεται την πρώτη εξακρίβωση στοιχείων της ζωής του. Δυστυχώς από τις κανονικές εξακρίβωσεις στοιχείων (ξέρετε, απ' αυτές που ο απέναντι δεν κρατάει QR scanner αθλή γκλομπ) δεν παίζουν συχνά φωτογραφίες, πράγμα που καθιστά αδύνατη την αντιπαραθολή. Αλλά για να κρατάτε στα χέρια σας αυτή την προκήρυξη, πάει να πει πώς ξέρετε κι από μόνες σας τι πάει να πει εξακρίβωση. Οπότε δεν τη χρειάζεστε. Το πιάσατε το νόμα.

Πιγότεροι ταξιδιώτες θα φτάσουν στην Άρτα; Πόσοι πιγότεροι Αθηναίοι θα φύγουν απ' την Αθήνα;

-Πόσες μπτέρες θα αναγκαστούν ν' αφήσουν τη δουλειά τους αν κλείσουν τα σχολεία των παιδιών; Αν κλείσουν σε συγκεκριμένες περιοχές; Τι αποτελέσματα θα έχει γ' αυτές και την εξουσία που τους ασκείται, η οικονομική εξάρτηση απ' το μισθό του άντρα τους;

Και πάει λέγοντας. Χάρη σε τέτοιους υποθογισμούς, το κράτος μπορεί να αναπαράγει επιλεγμένες όψεις της μακροοικονομίας και της πειθάρχησης της καραντίνας, όπως π.χ. ο μείωσης της κατανάλωσης εισαγόμενων προϊόντων. Το σκανάρισμα των πιστοποιητικών είναι μία αστείρευτη πηγή κρατικών δεδομένων. Αυτοί οι υποθογισμοί είναι πολύ δύσκολο να γίνουν αντιληπτοί αν τους κοιτάς έξω απ' την κρατική λογική. Για ανθρώπους σαν κι εμάς, τέτοιοι υποθογισμοί είναι απλά αδιανότοι. Όταν διαβάζουμε ότι το κράτος «χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που μαζεύει από μας», φανταζόμαστε τον κ. Πιερρακάκη να κοιτάζει πού βρισκόμαστε εμείς και η παρέα μας και πίνουμε μπίρα.

Αλλά από κρατικής σκοπιάς, η συλλογή στατιστικών δεδομένων δεν έχει να κάνει με την παρακολούθηση του καθενός από μας (όχι ότι είναι αδιανότα και τέτοια πράγματα για τα καπιταλιστικά κράτη). Το κράτος δεν ασκεί την εξουσία του σε ατομικό επίπεδο, αλλά σε επίπεδο πληθυσμού. Πρώτα και κύρια λοιπόν, η συλλογή στατιστικών δεδομένων έχει να κάνει με την κρατική εξουσία σε επίπεδο δέκα εκατομμυρίων πολιτών, με τον έλεγχο της καθημερινότητάς τους σε επίπεδο big data, που λένε και οι προφέσσορες.

Φυσικά το πιστοποιητικό εμβολιασμού δεν είναι κάτι πρωτόγνωρο ούτε είναι το μόνο κρατικό μέσο συλλογής δεδομένων για τον πληθυσμό. Τα μηνύματα στο 13033 ήταν κάτι παρόμοιο. Θυμάστε πέρυσι που μας είπαν ότι στάλθηκαν ένα εκατομμύριο μηνύματά που έλεγαν ότι «πηγαίναμε για άθληση» μετά τις εννιά και μετά κόπηκε ο συγκεκριμένος κωδικός; Και φυσικά υπάρχουν και πολύ πιγότερο «κορονισμένοι» τρόποι συλλογής τέτοιων δεδομένων, όπως οι πληρωμές μέσω κάρτας, ή οι μηνιαίες κάρτες για τα μέσα μαζικής μεταφοράς και πολλή άλλα. Το μόνο βέβαιο είναι ότι το κράτος λατρεύει να μαζεύει δεδομένα για τις ζωές μας και να ασκεί την ποιλιτική του μέσω αυτών.

4. ΚΡΙΣΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ «ΚΙ ΑΛΛΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ»

Όλα αυτά υποτίθεται ότι γίνονται για να αντιμετωπιστεί η «κρίση του κορονοϊού», αλλά ο «ιός» όσο πάει αρχίζει να υποχωρεί στη δημόσια συζήτηση. Τη θέση του παίρνουν τα αστυνομικά και πειθαρχικά μέτρα, καθώς και όλες οι υπόλοιπες «κρίσεις» που έχουν ανακαλύψει οι ειδικοί των αφεντικών τεμενευταία: η «κληματική κρίση», ο καύσωνας και οι φωτιές συζητήθηκαν το καλοκαίρι που πέρασε με οροφογύια έκτακτης ανάγκης, ανάλογη με αυτή του «ιού» και συνοδεύτηκαν κι αυτά από αστυνομικά μέτρα αντίστοιχα με όσα τρώμε στη μάπα ένα χρόνο τώρα: εικκενώσεις κι απαγόρευση κυκλοφορίας. Με το που μπήκε ο Σεπτέμβρης, το ελληνικό κράτος άρχισε να μας εξοικειώνει με την «αύξηση των τιμών της ενέργειας» και την «κρίση πληθωρισμού», μιλώντας γι' αυτά πλεις κι είναι φυσικά φαινόμενα.

Στην πραγματικότητα, όλες αυτές οι «κρίσεις» που ανακαλύπτουν τα αφεντικά μας είναι μία και η ίδια κρίση. Είναι η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση που μαίνεται (του υπάχιστον) απ' το 2008. Οι διάφορες «κρίσεις» που σκαρφίζονται τα αφεντικά είναι απλά η τεχνική και «οικονομική» έκφραση της όξυνσης της καπιταλιστικής κρίσης και των διακρατικών τσαμπουκάδων που τη συνοδεύουν. Την ίδια στιγμή που τα αφεντικά μας μιλάνε για ιούς και καύσωνες, έχουν να αντιμετωπίσουν εμπορεύματα που δεν πουλιούνται, εμπορικές συμφωνίες που καταρρέουν, δημόσιο χρέος που έχει φτάσει στο ταβάνι, κόκκινα δάνεια που απειλούν να γκρεμίσουν τις τράπεζές τους και τον παγκόσμιο πόλεμο που εξελίσσεται όλο και πιο έντονα. Κι όσο κι αν τα κράτη παρίσταναν ότι θα μπορούν να αναβάλλουν την κρίση επ' άπειρον, τον τελευταίο ενάμισι χρόνο η καπιταλιστική κρίση μας σκάει στα μουτράκια όλο και πιο δυνατά.

Και το ελληνικό κράτος ήδη προαναγγέλλει ότι την κρίση θα την πήρωσουμε εμείς, η εργατική τάξη της χώρας. Με τη θέρμανση, το ρεύμα και τη βενζίνη να έχουν γίνει ήδη απλοσίαστα και τις εφημερίδες να μας απειλούν ότι θ' ανέβουν κι άλλο. Με τις τιμές όλων των προϊόντων να αυξάνονται, αλλά τους μισθούς μας να παραμένουν στα ίδια νούμερα που δε φτάνουν ούτε για ζήτω. Ένα όλο και μεγαλύτερο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας δεν πηγαίνει στα μαγαζιά της «εστίασης», όχι για λόγους εμβολιασμού, αλλά επειδή δεν παίζει ούτε φραγκοδίφραγκο.

Είναι σ' αυτό το περιβάλλον που οι ζωές μας γεμίζουν συνεχώς κι άλλες πειθαρχήσεις, κι άλλο έλεγχο, κι άλλες εξακριβώσεις. Οι σκατοδουλειές μας θυμίζουν όλο και περισσότερο στρατόπεδα: με υποχρεωτικές μάσκες για μας που δουλεύουμε, με τεστ, με πιστοποιητικά και με δεκάδες παλαβούς κανονισμούς που πρέπει να τηρούμε. Με κάθε λογής αφεντικό ή ρουφιάνο να προσπαθεί να μας πειθαρχήσει. Και με τον νέο Υπουργό Δημόσιας Τάξης να επισκέπτεται τα Α.Τ. των γειτονιών που μυρίζουν εργατική καταγωγή από χιλιόμετρα και να ανακοινώνει προσλήψεις χίλιων και βάθε μπάτσων για να μας επιτηρούν.

Και δεν είναι καθόλου περίεργο. Γιατί η εξαθλίωσή μας είναι ευθέως ανάλογη με την ανάγκη του κράτους να μας ελέγχει ακόμα πιο σφιχτά, να συλλέγει πληροφορίες, να γνωρίζει τα πάντα για μας.

Από τότε που ξέσπασε η κρίση, άλλωστε, αυτό γίνεται. Οι περιπολίες των ΔΙ.Α.Σ. στις γειτονιές μας, δηλαδή η ίδια η έννοια της αστυνομικής εξακριβώσης, ξεκίνησαν το Μάρτιο του 2010, ένα μήνα πριν ο τότε πρωθυπουργός της χώρας μάς ανακοινώσει ότι η χώρα χρεοκόπησε και οι μισθοί μας θα πάνε για φούντο. Από τότε, οι αστυνομικοί έλεγχοι εντείνονται κάθε φορά που φουντώνει η κρίση.

Ε, τον τελευταίο ενάμιση χρόνο, η κρίση δεν έχει απλά φουντώσει, έχει φτάσει σε επίπεδα «μεγα-πυρκαγιάς», που λένε κι οι ειδικοί των αφεντικών. Οπότε και οι μέθοδοι διαρκούς καταγραφής πρέπει να ενταθούν με τρόπους που μέχρι πρότινος δε μπορούσαμε καν να τους φανταστούμε. Γι' αυτό κι όσο οι μισθοί πέφτουν, τα «κρούσματα» ανεβαίνουν. Ο έλεγχος είναι το προαπαιτούμενο της ομιλίας εξαθλίωσης.

Οι ιθύνοντες είναι σίγουροι ότι θα πρέπει να καταγράψουν. Γιατί γνωρίζουν ότι η κρίση που ξέσπασε το 2010 δεν έχει ορατό τέλος και είναι βέβαιοι ότι το πηγάδι της εξαθλίωσής στην οποία θα μας βυθίσουν μπασ και σωθούν οι

ίδιοι, δεν έχει πάτο. Ελπίζουν ότι η καταγραφή θα τους επιτρέψει να ασκούν πολιτικές που θα σώσουν την οικονομία τους και που θα θέσουν υπό έλεγχο την όλη και πιο εξαθλιωμένη εργατική τάξη.

Και οι ιθύνοντες φοβούνται. Όπως κάθε δεσμοφύλακας που βλέπει τους έγκλειστους να στριμώχνονται με όλο και λιγότερες δυνατότητες διαφυγής. Αυτή η γεμάτη φόβο σιγουριά έχει όνομα: λέγεται παράνοια. Η παρανοϊκή βία είναι η κανονική κατάσταση της καπιταλιστικής κοινωνίας και του κράτους της.

Κι όσο δε βρίσκει αντίπαλο, η παρανοϊκή βία του κράτους θα επελαύνει.



ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΜΑΛΑΚΙΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΠΡΟΧΩ

Εκτός από τον κ. Πιερράκακη, υπόρχαν και παλιότερα διάφοροι πρωτοπόροι της καταγραφής και της εξακρίβωσης στοιχείων. Μεγάλες καινοτομίες ας πούμε έγιναν στη ναζιστική Γερμανία, όπου η αντίστοιχη Επιτροπή Ειδικών για τη φυλετική πολιτική (ναι, κι αυτούς επιτροπή ειδικών τους έλεγαν) είχε μετατραπεί σε κανονικό γραφείο πληροφοριών. Στα πρώτα χρόνια του ναζιστικού καθεστώτος, το σύστημα καταγραφής στοιχείων των πολιτών αναδιαμορφώθηκε απ' την αρχή, αποθηκεύτηκε στις καινοτόμες τότε διάτρητες κάρτες και ενσωματώθηκε σε κάθε κομμάτι της κοινωνικής ζωής, επιβάλλοντας δεκάδες παράλογους κανόνες και απαγορεύσεις, οι οποίες τηρουμένων των αναπογιών, έχουν αρκετές ομοιότητες με τις σημερινές. Παράλληλα υιοθετήθηκαν διάφορες μορφές εξακρίβωσης στοιχείων, με πρώτη και καλύτερη την επιβολή του «υποχρεωτικού δελτίου ταυτότητας» που θα το επέγγει στο δρόμο η αστυνομία, πράγμα που μέχρι τότε ήταν ανήκουστο. Αυτή η διεξοδική, ορθολογική και επιστημονική καταγραφή των πολιτών ήταν μια από τις βασικές προϋποθέσεις της φρίκης των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Πριν από κάθε πράξη εξόντωσης είχε προηγηθεί μια πράξη καταγραφής.

Στη φωτογραφία, οι αντίστοιχοι Πιερράκηδες της εποχής, διαφημίζουν την αποτελεσματικότητα των προϊόντων τους. Μια λάμπα φωτίζει την πόλη για να μπορεί να βλέπει το γερμανικό κράτος. Η καταγραφή των στοιχείων βοηθάει το κράτος να μη δουλεύει στα τυφλά. Αυτοί βέβαια ήταν ναζιστές. Οι δίκοι μας εδώ είναι χουκουπιάρηδες, οπότε μάλιστα δεν κάνουν τέτοια πράγματα... ε;



Η προκήρυξη που κρατάσ στα χέρια σου γράφτηκε, πληρώθηκε και μοιράζεται από τα μέλη της αντιφασιστικής συνέλευσης autonome antifa. Η συνέλευση autonome antifa μιλάει και δρα για περισσότερα από δέκα χρόνια στην πόλη της Αθήνας. Υιοθετήσαμε την υπογραφή antifa, γιατί μας φαινόταν ότι είναι εύκολη κατανοητή και οικειοποιήσιμη από την πολυεθνική γενιά που μεγάλωσε μέσα στην ταξική πόλωση των δύο τεθευταίων δεκαετιών. Ξεκινήσαμε, υποστηρίζοντας ότι οι κοινωνίες μας είναι εμπόλεμα πεδία που κατρακυλάνε προς το φασισμό και τον πόλεμο. Αυτό το κατρακυλίσμα το ονομάσαμε «φασισμό χωρίς σβάστικα», ακριβώς επειδή θέλαμε να καταδείξουμε ότι ο φασισμός είναι ένα σύστημα διάταξης και διευθέτησης των κοινωνικών σχέσεων που δεν σχετίζεται με σύμβολα, αλλά με πολιτικές. Κρίνουμε ότι οι σημερινές κρατικές πολιτικές, είτε αυτές αφορούν το σύστημα υγείας και εκπαίδευσης είτε αφορούν την οικονομία και την άμυνα, έχουν στον πυρήνα τους τον έλεγχο, τη διαχείριση και την καθυπόταξη της εργατικής τάξης.

Οι ιδέες μας και οι πρακτικές μας είναι αυτό που οι αριστεροί ονομάζουν «μειοψηφικές», αν Βέβαια ως πλειοψηφία οριστεί αυτό που κάνει γενικά η «κοινωνία». Από μεριάς μας, ωστόσο, δε νιώθουμε καθόλου έτσι. Είμαστε μέρος αυτών που πένει κι αυτών που κάνουν μεγάλα κομμάτια της σημερινής εργατικής τάξης. Έχουμε προκύψει μέσα απ' την κίνηση αυτών των ιδεών και πρακτικών στους χώρους εργασίας, στα σχολεία, στις γειτονιές και στις πλατείες. Καθώς συγκροτούμασταν, ανακαθύψαμε ότι υπάρχουν κι άλλοι πολλοί και πολλές σαν κι εμάς. Αρκετοί κι αρκετές απ' αυτούς έχουν πια φτιάξει αυτόνομες antifa ομάδες στις γειτονιές τους. Κάθε antifa ομάδα βρίσκει τους δικούς της τρόπους. Κάθε antifa ομάδα φτιάχνει τους δικούς της τρόπους

να οργανώνεται. Κάθε antifa ομάδα ορίζει το δικό της πεδίο δραστηριοποίησης. Όλες οι antifa ομάδες μιλούν και δρουν ενάντια στο φασισμό, στην μοναρχία και τον πόλεμο. Όλες οι antifa ομάδες κινούνται έξω απ' το σύστημα των κομμάτων, των MME και των κρατικών μηχανισμών. Όλες οι antifa ομάδες είναι ανοιχτές σε όποιον κι όποια εχθρεύεται το φασισμό κι είναι διατεθειμένος να προσφέρει χρόνο κι εργασία, δίχως να αποσκοπεί σε οικονομικά ανταλλάγματα. Όλες οι antifa ομάδες μαζί είμαστε μέλη μιας κοινότητας που ονομάζεται Athens antifa.

Καθώς οι εποχές μας θα γίνονται όλο και πιο ζόρικες, η δημιουργία και η ύπαρξη τέτοιων αυτόνομων μορφών λόγου και δράσης θα γίνεται όλο και πιο αναγκαία. Για όποιον κι όποια αντιλαμβάνεται την κατάσταση με τον ίδιο τρόπο που την καταλαβαίνουμε και μεις, οι επιπλογές είναι πολλές. Ανάμεσά τους κι η επαφή με μία απ' τις τοπικές antifa ομάδες, έτσι όπως υπάρχουν αυτή τη στιγμή. Αν έτσι έχει το πράγμα, μη ντραπείτε να επικοινωνήσετε (γκουγκλάρετε για περισσότερες λεπτομέρειες)

-**ANTIFA SOUTH** (στις νότιες γειτονιές της Αθήνας)

-**ANTIFA NORTH** (στο Χαλάνδρι, στο Χολαργό και στις βόρειες γειτονιές)

-**ANTIFA PATISSIA GALATSI LABRINI**

-**ANTIFA EAST** (στις ανατολικές γειτονιές της Αθήνας)

-**ANTIFA CENTRO** (στο Γκύζη, στην Κυψέλη, στο Πολύγωνο)

-**ANTIFA WEST SIDE** (στις δυτικές γειτονιές της Αθήνας)

-**ANTIFA PEIRAIAS** (στον Πειραιά)